

Indenrigsminister har meddeelt, at i Justitsministeriets Archiv findes en Deel af Kultusministeriets og en Deel af Indenrigsministeriets Archiv, og udtalt, at det var umuligt at udfille dette. Dette „umuligt“ skal naturligviis ikke tages efter Bogstaven; det vil sige, mener jeg, at det vil være forbundet med store Vanskeligheder; men det Archiv, som nu findes under Kultusministeriet og har sin egen Archivbestyrer, var indtil 1848 en integrerende Deel af Justitsministeriets Archiv, og det gik dengang meget godt an at udfille det, ligesom jeg heller ikke troer, at det vil medføre store Vanskeligheder at udfille det øvrige af Kultusministeriets Archiv; jeg troer heller ikke, det vil være Tilfældet med Indenrigsministeriets Archiv, forsaavidt det berører i Justitsministeriet. Desuden veed jeg ikke rettere, end at den ærede Indenrigsminister allerede for en Tid siden har givet Anledning til — hvad der vistnok ligesom meget Andet, der i den ærede Indenrigsministers Bestyrelsestid er udgaaet fra ham, er fuldkommen rigtigt og fortræffeligt — at han har givet Ordre, eller hvad jeg skal kalde det, til, at de Archivsager, der vare ældre end 1760, skulde udfilles af Archivet. Ethvert større Antal Sager, der saaledes bliver udfilt af Archivet, vil naturligviis gjøre det saameget deslettere at faae Justitsministeriets, Indenrigsministeriets og Kultusministeriets Archiver fuldstændig fulte ad. — Jeg skal endnu tillade mig med Hensyn til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, til de forskjellige Misligheder ved det, som allerede ere paapegede af de ærede Rigsdagsmænd for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) og Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), at gjøre opmærksom paa, at her gives en Lov for Kongerigets Archivvæsen, og der bestemmes, at ved dette Archivvæsen skal være ansat de og de Personer; men i Indenrigsministeriets Archiv findes ikke alene en meget stor Deel af Finantsministeriets Archiv, men det udgjør de 3 Fjerdeparter, jeg turde maaskee sige de 4 Femteparter af, hvad man kalder Indenrigsministeriets Archiv. Naar der nu vedtages en Lov for „Kongerigets“ Archivvæsen, og Finantsministeriets Archiv ligesom hele Finantsministeriet

jo ikke hører til de saakaldte kongerigiske Ministerier, men til de saakaldte Monarchiets Ministerier, turde der maaskee være Spørgsmaal om, hvordan der fremtidig skal forholdes med Finantsministeriets Archivalter, som ere optagne i Indenrigsministeriets Archiv, hvor de udgjøre den langt overveiende Deel, da det i Loven er udtalt, at Archivets Personale er ansat for Kongerigets Archivvæsen og ikke for det saakaldte Monarchies. — Den ærede Indenrigsminister yttrede, sidst han havde Ordet, Tvivl om, hvorvidt Justitsministeriets Archivarius som saadan havde Indtægten af Cassationerne i Justitsministeriets Archiv. Jeg omtaler dette ikke gjerne, men da den høitærede Indenrigsminister har yttret Tvivl desangaaende, og jeg veed, hvorledes Forholdet er, saa anseer jeg det for min Pligt at erklære: jo, han har hele Indtægten af disse Cassationer; der skal være en, jeg veed ikke, hvor gammel, Resolution, eller hvad det kaldes, som i sin Tid har bestemt, at Indtægten ved Cassationerne skulle tilfalde Archivpersonalet, saavel i det saakaldte Cancelliarchiv, som i Rentekammerarchivet, og det var ogsaa Tilfældet, indtil denne Indtægt blev, hvis jeg ikke tager meget feil, under det Spønnedste Finantsministerium ad administrativ Bei berøvet de i Indenrigsministeriets Archiv ansatte Embedsmænd, medens den vedblev og endnu indtil denne Dag er vedbleven som en Indtægt for Justitsministeriets Contoirpersonale; om en saadan kongelig Resolution kan hæves ad administrativ Bei, veed jeg ikke, men den er hævet for Indenrigsministeriets Vedkommende; jeg har aldrig beklaget mig derover, og jeg skal aldrig beklage mig over, at Indenrigsministeriets Archivpersonale ikke lønnes med Sportler, ikke lønnes med Indtægter, for at cassere det, de ere ansatte for at bevare. Jeg veed altsaa ikke, hvorvidt det er fuldkommen i sin Orden, hvad der i dette Tilfælde er skeet for Indenrigsministeriets Vedkommende, og da jeg ikke veed det, veed jeg heller ikke, hvorvidt man nu ad administrativ Bei vil kunne træffe en lignende Foranstaltning med Hensyn til Cassationerne i Justitsministeriet. Grunden til, at jeg har fundet mig foranlediget til at fortælle,